

Arrest

nr. 196 363 van 11 december 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN HOECKE
Amerikalei 25-27
2000 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor
Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X X, X en X, die allen verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 juli 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 juni 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 4 augustus 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. De in punt 1.1. vermelde aanvraag werd op 9 november 2010 ontvankelijk verklaard.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) trof op 4 juli 2012 een beslissing waarbij de in punt 1.1. vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard.

1.4. Verzoekers dienden op 18 oktober 2012 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 7 januari 2013 een beslissing waarbij de in punt 1.4. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.6. Verzoekers dienden op 6 januari 2014 een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 25 februari 2014 een beslissing waarbij de in punt 1.6. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.8. Verzoekers dienden op 15 mei 2014 een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 12 juni 2014 een beslissing waarbij de in punt 1.8. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Verzoekers werden hiervan op 3 juli 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 15.05.2014 bij onze diensten werd ingediend door :

A.(...), B.(...) (R.R. (...)), geboren te (...) op (...)

A.(...), N.(...) (R.R. (...)), geboren te (...) op (...)

en hun meerderjarige kinderen:

A.(...), A.(...) (R.R. (...)), geboren te (...) op (...)

A.(...), A.(...) (R.R. (...)), geboren te (...) op (...)

nationaliteit: Armenië

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 04.07.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd.04.08.2010. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en een bijlage voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 04.08.2010 (zie bevestiging arts dd.11.06.2014 in bijgevoegde gesloten omslag).

Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 04.07.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht. Verzoekers formuleren hun middel als volgt:

“In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de aanvraag van eerste verzoeker onontvankelijk is en er wordt gesteld dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds ingeroepen werden in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf. !

In de beslissing wordt verwezen naar de aanvraag om machtiging tot verblijf d.d. 04.08.2010 en naar het antwoord van DVZ Brussel van 04.07.2012 op deze aanvraag. !

Zoals reeds vermeld bij de uiteenzetting „in feite” werd deze regularisatieaanvraag onvankelijk verklaard door verwerende partij op 09.11.2010. Nadien werd er een beslissing genomen op 04.07.2012 door verwerende partij waarbij de aanvraag ongegrond werd verklaard. Zoals reeds vermeld stond er op de beslissing geen datum van het indienen van de aanvraag doch enkel de vermelding #AVRDAT#.

Verzoekers hebben geen beroep aangetekend tegen de beslissing van 04.07.2012 omdat zij niet zeker wisten waarop de beslissing betrekking had. !

Met betrekking tot de huidige beslissing van 12.06.2014 wordt verwezen naar de beslissing van 04.07.2012 en de conclusie van de arts-adviseur d.d. 04.07.2012. In dit advies van de arts-adviseur wordt vermeld dat de medicatie die eerste verzoeker nam, namelijk PAROXÉTINE, SEROQUEL en ALPRAZOLAM verkrijgbaar waren in Armenië. !

Verzoekers kunnen niet akkoord gaan met het standpunt van de arts-adviseur. Zij verwijzen naar een document van 05.11.2012 van het „Ministerie van Gezondheid” van de Republiek Armenië waarin informatie gegeven wordt over de medicatie die eerste verzoeker moet innemen. In dit document wordt het volgende meegedeeld: !

- er is geen medicatie SEROQUEL beschikbaar in Armenië, !

- het medicijn ALPRAZOLAM was in Armenië geregistreerd maar de registratie verviel in mei 2011. !

Uit deze informatie van het Ministerie van Gezondheid in Armenië blijkt dus zeer duidelijk dat eerste verzoeker de medicatie die hij noodzakelijk moet innemen in Armenië niet kan bekomen. !

In de aanvraag om machtiging tot verblijf d.d. 15.05.2014 wordt uitdrukkelijk verwezen naar het feit dat verzoeker deze medicatie in Armenië niet kan bekomen en wordt het attest van het Ministerie van Gezondheid meegedeeld als stuk 3. !

In de bestreden beslissing is er geen motivering aanwezig met betrekking tot het element dat eerste verzoeker de medicatie niet kan bekomen in Armenië. !

Bij de beoordeling van dit beroep moet rekening gehouden worden met de ernstige psychische toestand van eerste verzoeker die sinds jaren bestaat tot op dit ogenblik. In de conclusie van de arts-adviseur d.d. 04.07.2012 wordt gesteld: !

„vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat deze problematiek, hoewel dit kan beschouwd worden als pathologie die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt...” !

Eerste verzoeker wenst ook te verwijzen naar de medische attesten van de behandelende geneesheer van de psychiatrische afdeling van het Stuivenbergziekenhuis te Antwerpen waar hij sinds geruime tijd in behandeling is: !

- Attest d.d. 25.05.2011 !

Er is sprake van auditieve hallucinaties. Hij hoort duidelijk stemmen. Vooral naar de avond toe neemt de onrust toe. Er is sprake van herbelevingen. Hij herbeleefd de traumatische ervaringen die hij doormaakte in de gevangenis. Hij is niet in staat alleen te blijven. Hij heeft weinig eetlust. Hij eet om te blijven leven. Hij heeft een erg gestoorde aandacht en concentratie. De stemming is somber. Er is geen plezierbeleving. M.i. is er sprake van een posttraumatische stress-stoornis. !

- Attest d.d. 03.02.2012 !

Hij functioneert helemaal niet op zijn gebruikelijke niveau van vóór het begin van de ziekte. Wel is er met de huidige medicatie wat rust in zijn toestandsbeeld. Het hyperemotionele is er wat vanaf. Hij slaapt nog slecht, doch ietwat beter, de nachtmerries zijn er nog steeds. Er is een uitgesproken moeheid. Er zijn veelvuldige lichamelijke klachten waaronder hoofdpijn, concentratie- en aandachtsstoornissen. Hij is niet in staat zelf een activiteit aan te vatten en te onderhouden. Hij wordt verzorgd door zijn familie. Vaak heeft hij het gevoel dat beestjes over zijn lijf lopen. Dit lijken mij spanningsgerelateerde klachten. De taalbarrière is vrij fors, doch met wat vertaling lukt het om nu duidelijke opdrachten te geven rond de medicatie. !

- Attest d.d. 05.06.2012 !

Het toestandsbeeld lijkt onveranderd. De stemming is somber. De slaap is verstoord. Het niveau van functioneren is vrij laag en zonder mantelzorg is hij niet in staat te functioneren. Hij is prikkelbaar en heeft veelvuldige lichamelijke klachten. !

- Attest d.d. 07.09.2012 !

De heer lijdt aan een ernstige chronische posttraumatische stressstoornis met ernstig disfunctioneren. Hij moet beroep doen op de zorg van zijn gezin en de omgeving om zich staande te kunnen houden. !

Al deze medische attesten van Psychiater Dokter L. van het Stuivenbergziekenhuis te Antwerpen worden gevoegd. !

Uit de inhoud van deze attesten blijkt dat de psychische ziekte van eerste verzoeker een rechtstreeks verband heeft met zijn opsluiting in de gevangenis in Armenië. De negatieve antwoorden die eerste verzoeker ontving ivm zijn medische regularisatieaanvragen, het illegale statuut en de kans op terugkeer naar het land van herkomst dat verzoekers thans hebben wakkert de psychische stoornis van eerste verzoeker aan. !

Omwille van financiële redenen kan eerste verzoeker niet meer op regelmatige basis een consultatie hebben bij Psychiater Dokter L. van het Stuivenbergziekenhuis. Verzoeker consulteert thans Psychiater Dokter A. A. te Luik in zijn privé-praktijk. !

In alle medische attesten van psychiater dokter A. A. wordt gesteld: !

„Le patient souffre d'une maladie qui comporte un risque réel pour sa vie ou son intégrité physique ou un risque réel de subir un traitement inhumain ou dégradant s'il n'existe pas de traitement adéquat ou soin dans son pays.” !

Gelet op al deze elementen is het aangewezen om de bestreden beslissing te vernietigen/te schorsen.”

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

3.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.4. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk niet zozeer het door verzoekers geschonden geachte artikel 9ter van de vreemdelingenwet als wel artikel 9ter, §3, 5°, van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.”

In het kader van artikel 9ter, §3, 5°, van de vreemdelingenwet volstaat het dat een eerdere aanvraag op grond van bepaalde medische elementen is ingediend opdat een latere, op grond van diezelfde elementen ingediende aanvraag niet-ontvankelijk moet worden verklaard (cf. RvS 20 oktober 2015, nr. 232.626).

3.5. Blijkens het administratief dossier dienden verzoekers op 15 mei 2014 een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Ze baseerden zich op de complexe psychiatrische problematiek van eerste verzoeker. De eerste aanvraag om machtiging tot verblijf van 4 augustus 2010 (zie punt 1.1.) bleek ook gebaseerd te zijn op dezelfde diverse psychiatrische ziektebeelden. In het standaard medisch getuigschrift van 10 april 2014 wordt trouwens in de medische voorgeschiedenis aangegeven dat de eerste verzoeker reeds vier en een half jaar lang gelijkaardige klachten vertoont.

3.6. De bestreden beslissing vermeldt een advies van de arts-adviseur van 11 juni 2014 dat samen met de bestreden beslissing ter kennis van verzoekers werd gebracht. Dit advies, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing, vormt de basis voor en maakt integraal deel uit van de motivering van de bestreden beslissing en bevat volgende overwegingen:

“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 04.08.2010 en d.d. 15.05.2014 te vergelijken.

Betrokkene legt in zijn aanvraag d.d. 15.05.2014 een standaard medisch getuigschrift voor opgesteld door dr. A. A. op 10.04.2014. Uit dit medisch getuigschrift en het medisch stuk d.d. 23.04.2014 blijkt dat de aandoeningen van betrokkene zoals hier beschreven in wezen niet verschillen van de aandoeningen beschreven in het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 04.08.2010 waarvoor DVZ op 04.07.2012 reeds een beslissing heeft genomen. Het gaat om exact dezelfde aandoeningen.”

3.7. Op grond van het hierboven weergegeven advies diende de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag om machtiging tot verblijf van 15 mei 2014 dus onontvankelijk te verklaren.

3.8. In hun middel zetten verzoekers uiteen waarom zij geen beroep instelden tegen de ongegrondheidsbeslissing van 4 juli 2012 (zie punt 1.3.). Volgens verzoekers is bepaalde medicatie niet beschikbaar in Armenië (Verzoekschrift, bijlage 5). Daarnaast verwijzen zij naar allerhande medische getuigschriften om de ernst van de psychische problematiek van eerste verzoeker in de verf te zetten (Verzoekschrift, bijlagen 3 en 4).

3.9. De Raad stelt vast dat het betoog van verzoekers geen uitstaans heeft met de thans bestreden beslissing. Verzoekers lijken onderhavig beroep tegen de onontvankelijkheidsbeslissing van 12 juni 2014 te willen aangrijpen om kritiek te uiten op het medisch advies, dat aanleiding gaf tot de eerdere ongegrondheidsbeslissing van 4 juli 2012. Aangezien verzoekers verzuimden om *in illo tempore* een annulatieberoep in te stellen, zijn deze beslissing en het bijhorende medisch advies thans niet langer in rechte aanvechtbaar. In hun middel betwisten verzoekers evenwel nergens dat de elementen die werden ingeroepen in hun aanvraag van 15 mei 2014 *“reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk”*, met name deze van 4 augustus 2010. Gelet op wat hierboven werd gesteld diende de aanvraag onontvankelijk te worden verklaard. De bestreden beslissing werd derhalve rechtsgeldig genomen.

3.10. Er werd geen schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend zeventien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN